

16.10.2023
PONEDELJEK

Hedvika, rd.

17.10.2023
TOREK

Ignacij Antiohijski, šk., muč.

18.10.2023
SREDA

Luka, apostol

19.10.2023
ČETRTEK

Pavel od Križa, duhovnik

20.10.2023
PETEK

Irena, mučenka

21.10.2023
SOBOTA

Karel I, Avstrijski, cesar

22.10.2023

29. NEDELJA MED LETOM

MISIJSKA NEDELJA

KAZLJE ob
8.30

TOMAJ ob
10.00

ZA ZDRAVJE, Kazlje 21

**ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE
- PO MAŠI BOGOSLUŽJE SV. KRSTA**

Maše v oktobru in nadalje so med tednom ob 18h (tudi po menjavi ure na zimski čas)!

V TOREK, 17.10., verouk redno za 1., in 2. razred

V četrtek, 19.10. župnik nima veroučnih srečanj za 4., 3., 8., 9. - birmanci in 6. razred, ker sem v tistem tednu na duhovnih vajah.

V soboto, 21.10. imajo birmanci skupno srečanje s škofom Jurijem

v Vipavi od 9h-14h. Prosim starše za individualni prevoz v Vipavo (Škofijska klasična gimnazija Vipava). Dogovorite se med seboj, saj so za prevoz 13 otrok dovolj 4 avtomobili.

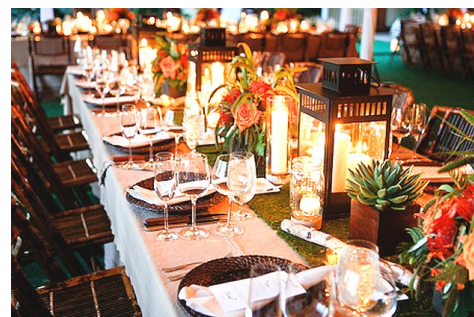

ŽUPNIJA TOMAJ
28 NEDELJA MED LETOM

Štev.42/LETO XI.

15.OKTOBER 2023

Vsi smo povabljeni na nebeško svatbo

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 22,1-14)

Tisti čas je Jezus spregovoril velikim duhovnikom in starešinam ljudstva v prilikah: »Nebeško kraljestvo je podobno kralju, ki je priredil svatbo svojemu sinu. Poslal je svoje služabnike, da skličejo

povabljene na svatbo, vendar ti niso hoteli priti. Znova je poslal druge služabnike, rekoč: »Povejte povabljenim: Glejte, pojedino sem pripravil. Moji voli in pitana teleta so zaklani in vse je pripravljeno; pridite na svatbo!« Ti pa se niso zmenili, temveč so odšli: eden na svojo njivo, drugi po svoji kupčiji; ostali pa so zgrabili njegove služabnike, jih sramotili in pobili. Kralj se je tedaj razjézil in poslal svojo vojsko, da so pobili tiste morilce in njihovo mesto požgali.

Nato je rekel svojim služabnikom: »Svatba je pripravljena, toda povabljeni je niso bili vredni. Pojdite torej na križišča in povabite na svatbo, kogar koli najdete.« Služabniki so odšli na pot in zbrali vse, ki so jih našli, hudobne in dobre, in svatovska dvorana se je napolnila z gosti. Ko je kralj prišel pogledat goste, je opazil tam človeka, ki ni imel oblečenega svatovskega oblačila. Dejal mu je: »Prijatelj, kako si prišel sem, ko nimaš svatovskega oblačila?« Ta pa je molčal. Tedaj je kralj rekel strežnikom: »Zvežite mu noge in roke in ga vrzite ven v najglobljo temo. Tam bo jok in škripanje z zobmi.« Veliko je namreč poklicanih, a malo izvoljenih.«

Duhovna spodbuda

Svatba je pripravljena, pa smo tudi mi?

Današnja berila nam ponujajo kakovosten preskok v primerjavi s tem, kar smo slišali zadnje nedelje, od vinograda se premaknemo k njegovemu sadu, vinu, od tega pa k svatbi, kjer, kot nam pravi sveti Janez na svatbi v Kani Galilejski (Jn 2,1-11), kjer vino teče v izobilju.

Svetopisemska kategorija pojedine izstopa po svoji tematski aktualnosti in pripovednih povezavah, s katerimi je povezana, med temi so teme prijateljstva, družine, solidarnosti, življenja, gostoljubja in ne nazadnje liturgično slavlje.

V prvem berilu najdemo veličasten odlomek iz preroka Izaija, ki opisuje zadnjo gostijo, ki jo bo sam Bog pripravil za vsa ljudstva sveta brez izjeme. S to pojedino se Bog razodene v očeh ljudi, da ga vsi vidijo, premaga smrt do njenega popolnega izginotja. Izaijevo sporočilo je namenjeno vsem ljudstvom sveta, ki se bodo združila v eno zavezništvo, da bi uživala v novem stanju, kjer ne bo bolečine, ne trpljenja, ne smrti.

Vendar nas prerok tudi opominja, da je velika naloga, ki nam je zaupana, zgraditi bratsko človeštvo, pripraviti banket z vsemi ljudmi, ne glede na raso, vero, politično prepričanje, v katerem bomo skupaj, z veseljem, brez kakršnekoli sebičnosti. Izaijevo besedilo se ne omejuje le na eno zakramentalno dejanje, ampak nas popelje dlje, saj izraža pomen celotne zgodovine, ki je vsebovana v Božjem načrtu. Nismo poklicani samo k neki verski praksi, ampak moramo biti protagonisti v izgradnji človečnosti.

Evangelij poroča o zadnji priliki kraljestva, o poročni gostiji. Jezus ponavlja idejo, da kraljestvo ni le posmrtno, ampak gre tudi za sedanost, ki se je že začela in ki mora voditi v »novo zavezništvo«. V Božjem kraljestvu se srečujejo vsi, ki sprejemajo Božjo besedo in prinašajo mir, pravičnost, bratstvo in občestvo med vsemi narodi.

Gostija izraža poklicanost človeka, poklicanega v veselje novega sožitja. V evangeljski prisposobi sta presenetljiva nerazumevanje tega vznemirljivega poklica in zavrnitev gostov. Povabilo naleti na gluha ušesa, izgovori, tako takrat kot danes, so lahko enaki: nimam časa, vsak ima svoje opravke, Bog je povsod, častim ga lahko tudi med petjem ptic v gozdu ... kot da je v življenju kaj pomembnejšega od tega, da se znajdeš pri Bogu ljubljenu. Vse morajo postoriti, potem je šele čas za Boga! Potem so tu še tisti, ki žalijo in ubijajo služabnike. Ja, ker so nadležni, niso v skladu z njihovo mentaliteto in jih je bolje utišati, bolje odpraviti! Gostje živijo za stvari, nimajo časa za veselje. Graditi bolj humano prihodnost občutimo bolj kot dolžnost, kot breme, kot pa veselje.

V jeziku parabole-prilike nam je povedano, da se božji načrt ne izjalovi, ampak išče druge ceste, drugačna mesta, kakor koli nepričakovana so tu cestna križišča; različni ljudje, torej »vsi, ki jih boš našel«, saj je v Kraljestvu prostor za vse.

Vendar nas Jezus opozarja, da zgolj prisotnost v banketni dvorani ni dovolj: če je prva drža praznovanje, je druga drža ta, da ga prepoznamo kot edinstvenega in kdor nima tega odnosa, nima oblačil za poroko. To se je zgodilo z zadnjim likom, o katerem nam govori evangelij: gostje na takratni svatbi so namreč ob vstopu prejeli svečano obleko, ta zadnji lik pa želi izstopati, noče deliti, ali pa je vstopil na skrivaj, s prevaro, ne da bi ga opazili.

Začetno povabilo na zabavo (in v vero) je namenjeno vsem, dobrim in slabim. Ni pomembna naša preteklost, ni važno od kod prihajamo. Pomemben je le naš odziv. A ni dovolj, da sprejmeš povabilo, ni dovolj le površna privrženost. Vera mora spremeniti življenje. Ni dovolj, da se imenujete kristjani, potrebna je stalna predanost, da spremenite svoje življenje.

Vabilo na svatbo v Jezusovi priliki spominja na vabilo na evharistično večerjo; Na žalost pa so naši verski trenutki izgubili moč in veselje, ker so izgubili sklicevanje na človeško življenje, na zgodovino, ki smo jo poklicani graditi. Ostali so seveda obredi, ki ostajajo na robu življenja, ker so izgubili povezavo z upi ljudi. Vprašajmo se torej, ali smo pri maši res "oblečeni v praznično obleko", to je v našo zvestobo krščanski zavezi. »Veliko je poklicanih, a malo izvoljenih«; skrivnost izvoljenosti, pa tudi poklicanosti, je še vedno v skladnost življenja s Kristusovim naukom.

Sveti Pavel nam govori o tej skladnosti v pismu Filipljanom: »Vse premorem v njem, ki mi daje moč«. Jezus je tisti, ki mu daje duhovno moč, da se sooči z vsako preizkušnjo življenja, ki ga živi v pozitivnem in negativnem smislu, a vedno v službi evangelija.

Psalm poudarja velikodušno gostoljubje pod šotorom v puščavi, pa tudi pastirsko povabilo na sprehod; na poti vere je pomembno čutiti se del skupnosti, ki se nanaša na pravega pastirja.

Družinski razmislek:

- Bog nas vabi k velikim stvarim, vendar smo povezani z majhnimi stvarmi, "Verjel sem vate, upal sem vate, zdaj te vidim" – morda bo to klic Boga ob srečanju v večnosti. Kako povezati vero in življenje?
- Obleka lahko spominja tudi na pravila, ki lahko omejujejo zaveze skladnosti in zvestobe evangeliju, h kateremu smo poklicani: kakšen odnos imamo do formalnih pravil? Katera avtentična »pravila« prenašamo v vsakdanje življenje, v družino?